

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie notariusza **R. P.** po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 20 marca 2023 roku z urzędu w przedmiocie umorzenia kosztów sądowych,
na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. i art. 206 § 2 k.k.w. a także art. 51 § 1 k.k.w. w zw. z art. 69 ustawy z dnia 14 lutego 1991 roku - Prawo o notariacie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1799 ze zm.),

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 (dwudziestu) złotych, zasądzonych od obwinionej notariusz R. P. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2020 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 39/20.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 października 2020 r., sygn. akt II DSI 39/20, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionej notariusz R. P., zasądzając w punkcie drugim od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne (postanowienie k. 1).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinioną do zapłaty powyższej należności, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego. (wezwanie k. 2, 5; zpo k. 4; prawidłowo awizowana przesyłka k. 6, 8).

Wobec nieuiszczenia powyższych kosztów przez obwinioną notariusz R. P., Prezes SN kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej, pismem z dnia 30 marca 2021 r., skierował do Sądu Rejonowego w Jaworznie wniosek o nadanie klauzuli

wykonalności w zakresie punktu drugiego powyższego postanowienia, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach sądowych (wniosek k. 13).

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2021 r., wdanym w sprawie o sygn. akt I Co 173/21, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Jaworznie nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2020 roku, sygn. akt II DSI 39/20, w zakresie rozstrzygnięcia w punkcie drugim (postanowienie k. 14-15).

Następnie, w dniu 28 kwietnia 2021 r., Prezes SN kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie (wniosek k. 17).

Pismem z dnia 16 maja 2021 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie zawiadomił o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego (pismo k. 18).

Pismem z dnia 23 września 2022 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie poinformował, że postępowanie egzekucyjne pozostaje skuteczne z wynagrodzenia za pracę obwinionej R. P. w Urzędzie w J.. W załączeniu do pisma przedstawił wydruk stanu zadłużenia w sprawie, na łączną kwotę 215,18 zł. (pismo k. 46-47).

Pismem z dnia 2 grudnia 2022 r., komornik sądowy zawiadomił o zajęciu wynagrodzenie za pracę, wierzytelności z zasiłku chorobowego, jak również wierzytelności z ZFŚS, przysługującego dłużnikowi R.P. (pismo k. 49).

W dniu 20 marca 2013 r. w rozmowie telefonicznej, komornik sądowy poinformował, że postępowanie egzekucyjne wszczęte wobec R. P. okazało się nieskuteczne (notatka urzędowa k. 51)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie prowadzone przez komornika sądowego postępowanie egzekucyjne nie doprowadzi do uzyskania sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Dalsze prowadzenie postępowania wykonawczego jest zatem niecelowe z uwagi na niemożność wykonania orzeczenia o kosztach (por. art. 51 § 1 k.k.w.).

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.

